

إثنا عشر رسالة

[87] حکم موضع وفاق ومحل اتفاق است ودلیل مصباح ومبسوط وسراير ومعتبر که در مسألة سابق منقول شد بآن منحصر نمیشود از انجهت که خصوصیت استنجا در نهی از استعمال آب یا آلت مغصوب مدخلیت ندارد بلکه مطلق تصرف در مغصوب متعلق نهی است واین تصرف مخصوص از افراد آن مطلق است وفرد از عوارض طبیعت مطلق میباشد بخلاف نهی از استعمال محرّمات که از حیثیت خصوص استنجاست پس قیاس احدهما بر دیگری چنانچه مسلک مختلف ومنتهی وشرح قواعد وذکری است قیاسی است مع الفارق ومتضمن خلط ما بالعرض است بما بالذات واین بحث از سوانح وقت واز خواص این کتابست مسألة اگر قلع عین نجاست از محل باستعمال يك سنگ یا دو سنگ حاصل شود اکمال انصاب عدد واستعمال سنگ سیم لازم است علی الاظهر ودر ذکر فی الاشبه گفته وهما نا که لفظ اظهر بلکه اصح بحسب اصطلاح فقها نسبت باینمقام اوفق باشد بمقتضای ظاهر نص فلیمسح ثلث مسحات در حدیث شریف نبوی ومدلول تحریک من الاستنجا ثلثه احجار در حدیث ابی جعفر الباقر علیه السلام ومفهوم حدیث ابی عبد الله الصادق علیه السلام که فرموده جهت السنه بثلثه
